

міщане дуже часто провадили такі записки (Зіморович, Алембек, Кушевич, Кунацак і ин.)¹⁾. Тому то автор, перецінюючи, може за скрупулятно обговорює склепові записки Яна Марковича, краківського купця.

Отсе ми перейшли коротенько цілі „Szkice“, висказуючи подекуди свою гадку, але все таки ми мусимо признати, що сї оповіданя дра Кубалі полишать ся ще довго одною з найліпших праць до історії українсько-польських відносин XVII в.

С. Томашівський.

В. О. Эйнгорнъ — Пребываніе въ Москвѣ Іоаннікія Галятовскаго въ 1670 году (Журналъ Министерства Нар. Просвѣщенія, 1896, XI ст. 82—97).

Нам вже доводило ся в Записках згадувати про розвідку д. Е. „Рѣчи, произнесенныя І. Галятовскимъ въ Москвѣ въ 1670 г.“; в непосреднім звязку з нею стоїть нова статя того-ж письменника, заголовок котрої ми подали вище, — се як би вступ до „Рѣчей“.

В 1669 р. Йоаннікій Галятовський одержав посаду архимандрита Єлецкого монастиря й тоді Баранович радив йому писати до Московського уряду про се і прохати, щоб було прийнято отсю переміну. Галятовський так і зробив, в своїм листі він подав звістку про свій новий стан, а крім того прохав запомоги на реставрацію Єлецкого монастиря і потвердження за ним його маєтностей. Вкупі з отсим листом він післав кілька примірників свого твору „Мессія“, котрі й були присвячені самому цареві. Скоро після того одержано прихильну відповідь: цар згодив ся на висвячення Йоаннікія, а за примірники „Мессіи“ прислав на 100 рублей „соболей“. Галятовський після того в новім листі дякував царю, одержані гроші повернув на будованне церкви, а в 1670 р. він знов прохав запомоги у московського уряду. Коли в Єлецкім монастирі була збудована і висвячена нова церква, то й сам Г. поїхав до Москви. На авдиенції у царя Олексія, Г. підніс примірник твору „Мессія Праведный“ і сказав штучну промову, де порівняв царя з Олександром Македонським і з Юстиніаном і прохав у него запомоги своїй праці. Отся промова і друга, котру Г. виголосив в церкві перед царем 9/X 1670, дуже подобала ся, і взагалі Г. зробив приємне вражіння на царя, що можна бачити й з подарунків, котрі одержав Г. і сам і для свого монастиря. З Чернигова Г. написав новий лист во щирою подякою й знов прохав грошей на друк „Мессіи“ і на будовання церкви.

Вкінці д. Ейнгорн наводить, що перебуванне Г. в Москві мало великий вплив на розвиток тогочасної московської церковної проповіді, й дало новий імпульс до сього розвитку.

О. Г—ий.

¹⁾ Диви в тім W. Łoziński *Patrycyat i mieszczaństwo lwowskie XVI i XVII w.*